

מסורת הש"ס

(א) כס"א: תימני, (ב) ג"א ואס
תחראה שלשה, יעב"ן, (ג) [נחז'
להאי ז"ק], (ד) [וכולהו
משועבדים לתר הי כ' ז"ק],
(ה) [ז"ל מ"א יוס א"כ כו' ז"ק].

רבינו גרשום

[illegible][illegible]

על הראשונה תחילה לא יצא
כרבנן ואם חזר והעשיר נותן
הוא: כולסו תוויא לכאי כו'.
על שלע איכא. אף על גב

נתן ארבע לראשונה
יצא ידי ראשונה לא
לראשונה בער רב אר
חמש סלעים ואמר שני
מהו כיון דבבת אחת נ
תרתי ופלגא להאי וא
דלמא כולוה ^ז חזיא ל
תיקו: אין בערכין פחו
הא תו למה לי הא ק
הוא דליכא הא יתור
חמשים הוא דליכא הא
וסתמא ^ז כרבנן: מה
פחות משבעה ולא י
טועה שאמרה ^ז יום
שבעה עשר שני ימי
שבעה עשר דשלשה י
שבעה עשר ארבעה י
שושה עשר חמשה י
חמשה עשר ששה י
ארבעה עשר שבעה י
שלשה עשר ^ז שמונה
שנים עשר ה'תשעה י
אחד עשר עשרה
פתחה עשרה אחד

איין גערדיג פארק שני ערדיג

ת.

די תשובה. והלך כשנא כהן להעריכו
לגא להאי וכן לאריך או לנחא כולו
שיפרע לה' ה' קלעים לאחא לנחא
ה' שיפרע להאי ותר ופלגא להאי לא
יאה די שמיא שרי הדין שמיא
לאחא לנחא הלך מעדינא להאי ה'
למריכו ר'כולו מעוברים לאחא וחי
כמו נחן ד' לראשון וז"ל דמי
מעבריו נחן ד' שמיא ביחד דאי ביה
אחר זה לא גרע מתנן לשניה וסוד
ונחן על גרעון דהא ודאי בעלי
חובין שריס דין וגם מנהגה לא
גרע מאילו הי' מאחור:

פתחה י"ז. פירוש י"ז טהורים

ואם תראה צ"ח נדה
ודאי אכל ב' תראה צ"ח שמה
רמי' וזה ה"ל דכ"ס שפלתה ה"מ
תחלת נדה ו"ו הוא יום אחרון
של י"א יום של וצ"ח:
שלשה ימים נאמרים
ימים ראשונים מ"א יום
ויום ג' ראשון לנדה הלך נריה י"ו
ד' ימים פתחה ט"ו ממז' דלס נאמר
דב' ימים קמאי ח"מ"א ו' אם כן
משעבר עליה נצעה ימים ספירתה
נחא לפתח נדוה דליכא למימר דיום
אחרון של הד' ימים התחיל נדוה דה
אי תפסי דכ"ס שיהא וזה גדולה עלוס
לא תפסי נדה עד אחר ספירת ו' ימים
ימי טוהר דיוה הלך ליכא להבחין
פחה נדוה ב' יום לוחר נדוה שנים
תחיל מימי וצ"ח ולא התחיל נדוה
עד יום שלשי ועברו עליה שני ימים
מנדוה ושמינלחו לה חמשה ימים
י"טו ט"ו ימים תחלל פחה נדוה:
ולא

י. היום ואינה יודעת אם בימי מחילת
נגד יום: **פסחה בשנה עשר**, ואם לא
ויום או יתה מספק של ימי החדש
ולאחר י"ז ותחילת נדה היא אפילו אם
נשר שבין נדה לנדה הרי י"ז ולאחר י"ז
שנה שנה יום או שנה לפני שנתה
שנה שנה יום ראשון שנתה לפני מימי
שנה שנה יום או שנה קודם י"ז ובספק י"ז
מספק ששנתה יום אחד בתוך אלו
שנה קדים וקרבן מספק ואינו נאכל
אם שנתה ששנה יום נגד יום (י"ז)
י"ז מחילת נדה היא ממה נשאר
מחילת נדה ואם מחילת נדה י"ז היא הרי
יד לאחר י"ז שהוא יום עשרים מחילת
ימים מחילת נדה י"ז ולקוף שנה עשר
שנה י"ז וזה היה והשני מחילת נדה ולא
הי קודם כגון אם תראה ביום י"ג וי"ז
נדה היא או שנה שני מחילת נדה
י"ז נקיים: **ששני ימים עמא ראיין**
קוף ובה והשני מחילת נדה ויום י"ז
וזה מחילת נדה הוא אבל ליום י"ח יתה
מתקן יתה מן הספק ממה נשאר
ועכשיו מחילת נדה היא אולי שנים מתקן
קוף ובה וההרביעי מחילת נדה ולא
בה ובה היא ולא תלא לעולם מדי ובה
שנה קדים חזרה מחילת נדה היא
יום קוף ובה והשנים מחילת נדה ויום
חא ראיין פסחה ע"ז, ממה נשאר לאחר
ובה והשנה ימי דוות ועדיין יום ע"ז
אבל עמי מהר ליה לנפוקי דאי חזרת
חא י' הימים הנקיים מחילת נדה היא:
שים

עין משפט
ור מצוד

א מ"י פ"ג מהלכות ערכין
הלכה יב:
ב מ"י פ"ח מהלכות
זבחים הל' כב:
ג מ"י שם הלכה יז:
ד מ"י שם הלכה יח:
ה מ"י שם הלכה יט:

שייטה מקובצת

[illegible][illegible]

אנו מוכן למאורה דעה
עליון ושיהיה לאחר י"ב מ"ח
דיון טובה היא ולכשתחזור
אלה תהיה בטח במקום
הוא

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones